

Hetvenegyedik fejezet – Az előttünk álló munka | A keresztény nevelés alapjai (BIK Kiadó, 1923)
Istenre tekintsen minden munkás, mialatt a dolgát végzi. Olyan férfiakként és nőkként kell dolgoznunk, mint akiknek élő kapcsolatuk van Istennel. Meg kell tanulnunk, hogyan érjük el az embereket ott, ahol vannak. Ne legyenek olyan körülmények, mint amelyeket egyes helyeken találtunk, amikor visszajöttünk Amerikába, ahol egyes gyülekezeti tagok, ahelyett, hogy ráébrednének felelősségükre, emberektől várták az irányítást, és olyan emberek, akikre szent feladatokat bízta a munka továbbvitele céljából, nem értették meg a személyes felelősség értékét és magukra vállalták a testvéreik részére történő utasítás és parancsok osztogatását, hogy ők mit tegyenek és mit ne. Vannak dolgok, amelyeket Isten nem kíván átengedni a munkájában. Azokra helyezik terheit, akik az Ő teherhordozói. Minden egyes lélek Isten előtti felelősséget hordoz és önkényesen nem szabad utasítást adni neki, hogy mit tegyen, mit mondjon és hová menjen. Nem szabad emberek tanácsában bízunk és mindent elfogadnunk, amit mondanak, hacsak nincs bizonyosságunk afelől, hogy Isten Lelke befolyása alatt állnak. {FE 529.3}

Lényeges elvek viszonylatainkban | Bizonyságtételek a prédikátoroknak (Unknown, 1923)
Ez tehát nem hatalmaz fel senkit sem arra, hogy önkényesen rendelkezék hittestvérei felett, hogy úgy tegyenek, ahogyan ő látja jónak, - a kötelességről alkotott személyes meggyőződésük ellenére. Viszont Isten választott munkásai se érezzék minden lépésnél, hogy felelős tisztséget betöltő testvért kell megkérdezniük, megtehetik-e ezt vagy amazt. Őszintén, örömmel működjenek együtt hittestvéreikkel a mű előbb vitelét szolgáló általános tervek megvalósításában, ámde állandóan tekintsenek fel Izrael Istenéhez személyes vezetésért. {TM 491.3}

Lényeges elvek viszonylatainkban | Bizonyságtételek a prédikátoroknak (Unknown, 1923)
Előfordul, hogy ha valakit kineveznek felelős vezetőnek, azt képzei, hogy tekintélyes állásánál fogva, hittestvéreinek kötelességük, mielőtt valamit is tennének, először is engedélyt kérjenek tőle. Ez az állapot veszedelmes. Ugyanis szemük elől tévesztették az Isten népe közötti igazi vezetőnek szerepét. Ahelyett, hogy bölcs tanácsadóként állna mellettük, a szigorú uralkodó felségjogaival él. Istenre hoz szűgyent a tekintélytartásnak és az önmagasztalásnak minden ilyen megnyilatkozása. Ember, a saját erejében sohasem lehet felebarátjának lelkiismerete és ítélője, akit az Úr, művében felhasznál. Senki se szögezzon le embercsinálta szabályokat és rendeleteket, hogy önkényesen uralkodjék munkatársai felett, akik az igazságban tapasztalatokat tettek. {TM 491.4}